

det, og at der heller ikke stilles bestemte krav til varigheden af det forudgående samliv. For så vidt angår »samlever« er det afgørende, om der på tidspunktet for skaden bestod et samliv af en art, der konkret gør det rimeligt at sidestille den efterlevende med en ægtefælle, herunder bl.a., om der ved dødsfaldet var fælles bolig, fælles husholdning og fælles økonomi i øvrigt.

Hvis afdøde ikke efterlader sig ægtefælle eller samlever, vil overgangsbeløbet ligesom efter den tilsvarende regel i arbejdsskadesikringsloven kunne tilkendes en anden efterladt person, når særlige omstændigheder taler derfor. Det forudsættes, at denne del af den foreslåede bestemmelse anvendes på samme måde som reglen i arbejdsskadesikringsloven. Særlige omstændigheder, som kan begrunde, at overgangsbeløbet udbetales til en anden efterladt, kan f.eks. være, at det pågældende familiemedlem i mange år har haft fælles bolig og fælles husholdning med afdøde. Beløbet vil også kunne udbetales til forældre til større hjemmeboende børn, der bidrog til husholdningen, eller f.eks. til en søster eller bror, som havde fælles bolig mv. med afdøde.

Det forudsættes, at der ikke som anført i betænkningen (side 116) generelt kan udbetales overgangsbeløb til forældre til mindreårige børn, der omkommer ved en ulykke. En regel om godtgørelse i sådanne tilfælde, hvor der ikke lides noget tab, ville rejse en række principielle spørgsmål om afgrænsningen af de omfattede tilfælde og om grundlaget for at yde økonomisk kompensation for »sorg«. Indførelse af regler herom måtte efter Justitsministeriets opfattelse i givet fald forudsætte mere generelle overvejelser.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.1.6.

Til nr. 11 og 12

Der foreslås konsekvensændringer af § 15, stk. 1, som følge af de foreslåede ændringer af § 6, stk. 2, og § 8, ophævelsen af § 7, stk. 3, og forslaget om at indføre regler om overgangsbeløb i § 14 a. Afrundingsreglen i § 15, stk. 1, vedrørende godtgørelsesbeløbet for svie og smerte foreslås endvidere ændret fra 10 til 5 for at opnå en mere præcis regulering.

Efter den foreslåede § 15, stk. 3, skal erstatning og godtgørelse fastsættes på grundlag af de regulerede beløb, der var gældende på det tidspunkt, hvor erstatningen og godtgørelsen kan kræves betalt efter den foreslåede § 16, stk. 1 (lovforslagets § 1, nr. 14).

Ved at anvende erstatningsniveauet på det tidspunkt, hvor beløbet kan kræves betalt, undgås de særlige problemer vedrørende krav på renter, som den

gældende renteregulering i erstatningsansvarslovens § 16 har givet anledning til, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 4.1.5.

Til nr. 13 og 14

Den foreslåede bestemmelse vedrører betaling og forrentning af samtlige erstatnings- og godtgørelsesposter efter erstatningsansvarsloven. Derimod omfatter bestemmelsen ikke krav, der udmåles i medfør af andre regelsæt, f.eks. erstatning og godtgørelse i anledning af strafferetlig forfølgning i medfør af retsplejelovens kapitel 93 a. Udmåles en del af erstatningen i anledning af en strafferetlig forfølgning efter reglerne i erstatningsansvarsloven, f.eks. erstatning for tabt arbejdsfortjeneste eller mén godtgørelse, er denne del dog omfattet af § 16.

Krav om erstatning og godtgørelse skal efter den foreslåede § 16, stk. 2, forrentes fra det tidspunkt, hvor beløbet kunne kræves betalt, jf. stk. 1.

Efter stk. 1 kan skadelidte kræve erstatning og godtgørelse betalt fra 1 måned efter, at skadevolderen har været i stand til at indhente de oplysninger, der er nødvendige for at kunne bedømme erstatningens størrelse. Skadevolderen kan ikke bedømme erstatningens størrelse, før erstatningskravet er fremsat over for den pågældende, og derfor vil der tidligst kunne påløbe renter fra 1 måned efter erstatningskravets fremsættelse over for skadevolderen. Fristen begynder at løbe fra det tidspunkt, hvor skadevolderen kunne og burde have indhentet de oplysninger, der var nødvendige for at kunne vurdere erstatningskravet og dets størrelse.

Bestemmelsen om á conto-udbetaling i stk. 1, 2. pkt., lovfæster, hvad der antages at gælde med hensyn til skadelidtes muligheder for at udstykke sit erstatningskrav for flere perioder ad gangen. Har den skadelidte ret til en á conto-betaling, kan beløbet kræves forrentet fra det tidspunkt, hvor skadevolderen har været i stand til at indhente de oplysninger, der er fornødne for bedømme dette delkrav.

Med hensyn til erhvervsevnetab vil der i medfør af den foreslåede § 2, stk. 1, og § 10, stk. 1, 3. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 2 og 7, kunne rejses krav om foreløbig erhvervsevnetabserstatning ved en á conto-udbetaling allerede på det tidspunkt, hvor der foreligger en midlertidig udtalelse fra Arbejdsskadestyrelsen.

Efter stk. 1, 3. pkt., kan et udbetalt á conto-beløb ikke senere kræves tilbagebetalt eller modregnet i andre erstatningskrav.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.1.5.